

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 999/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Дашића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 470/19 од 31.10.2019. године и Вишег суда у Суботици Кж1 10/20 од 10.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Дашића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 470/19 од 31.10.2019. године и Вишег суда у Суботици Кж1 10/20 од 10.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 470/19 од 31.10.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 89а. Кривичног законика према окривљеном изречена је мера забране прилажења и комуникације са оштећеном у трајању од једне године, тако што је окривљеном забрањено приближавање и комуникација са оштећеном на удаљености од 200 метара, забрањен му је приступ око места становања и места рада и даља комуникација и узнемиравање оштећене. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 10/20 од 10.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Суботици К 470/19 од 31.10.2019. године, потврђена, док је жалба оштећене одбачена као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Дашић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на:

- исказу оштећене ББ који је дала у ПУ Суботица у својству грађанина дана 01.01.2019. године;

- исказу сведока службених лица ПУ Суботица, ВВ и ГГ, који су сведочили не само о чињеницама о којима имају непосредна сазнања, већ и о томе што је њима рекла оштећена у време предузимања интервенције, па се на таквим њиховим исказима није могла заснивати судска одлука;

- исказу сведока др ДД, који према наводима захтева није могао бити саслушан на околност садржаја разговора са оштећеном, већ само о стању оштећене и њеним повредама, као и о анамнестичким подацима који су наведени у медицинској докуменатацији, па је по ставу браниоца због наведеног, исказ овога сведока незаконит и на њему се не може заснивати судска одлука.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да се правноснажна пресуда заснива на исказу оштећене који је дала у ПУ Суботица у својству грађанина дана 01.01.2019. године, јер из списка предмета произилази да службена белешка о обавештењу примљеном од грађанина ББ која је састављена пред овлашћеним службеним лицима ПУ Суботица дана 01.01.2019. године, није коришћена као доказ у кривичном поступку који се водио против окривљеног АА, па самим тим ни пресуда Основног суда у Суботици К 470/19 од 31.10.2019. године, није заснована на овој службеној белешци.

Даље, из списка предмета произилази да су службена лица ПУ Суботица, ВВ и ГГ, саслушани пред замеником Основног јавног тужиоца у Суботици дана 06.02.2019.

године, као и на главном претресу дана 07.10.2019. године, у свему у складу са законским одредбама које се односе на саслушање сведока, а правноснажна пресуда се заснива на делу исказа у коме сведоци описују своја непосредна сазнања о догађају када су дошли на лице места, у каквом стању је била оштећена, а у каквом окривљени, нигде не помињући шта им је то оштећена рекла приликом интервенције, па у том смислу, по налажењу Врховног касационог суда наведени искази представљају доказе на којима се пресуда може заснивати.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је наводе захтева браниоца окривљеног у погледу незаконитости наведених исказа сведока оценио неоснованим.

Надаље, из списка предмета произилази да је сведок др ДД саслушан пред замеником Основног јавног тужиоца у Суботици дана 06.02.2019. године, у свему у складу са законским одредбама које се односе на саслушање сведока, а из садржине његовог исказа произилази да се овај сведок – лекар у Општој болници ..., на одељењу ..., изјашњавао о свим непосредним сазнањима до којих је дошао у оквиру обављања активности из свог делокруга рада, а у оквиру које активности је обавио разговор са оштећеном о начину задобијања повреда, а по њеном пријему у болницу, па у том смислу, по налажењу Врховног касационог суда наведени исказ представља доказ на коме се пресуда може заснивати.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд налази да је исказ сведока др ДД, дат пред замеником Основног јавног тужиоца у Суботици изведен у свему у складу са законом и не представља доказ на коме се пресуда не може заснивати, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Дашића, на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић